

РЕШЕНИЕ № 173369

гр. СОФИЯ, 11.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ районен съд, деветнадесети наказателен състав, в публично съдебно заседание на шестнадесети юли през две хиляди и двадесета година в състав:

Председател: Силвия Георгиева

при секретаря: Камелия Първанова

като разгледа докладваното от съдия Георгиева НАХД № 4973 по описа за 2020 г. на СРС, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на „ДАРИК РАДИО“ АД срещу наказателно постановление (НП) №РД-10-3/11.03.2020 г. на председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което за нарушение по чл.17, ал.2, във вр. с чл.10, ал.1, т.6 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) на основание чл.126, ал.1, във вр. с чл.127, ал.2 от ЗРТ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 (пет хиляди лева) лв.

С жалбата се сочат съображения за незаконосъобразност на наказателното постановление, като се визира липса на цитирана конкретна законова хипотеза, липса на изискуеми реквизити в акта и наказателното постановление, неподкрепеност с годни доказателства, липса на свидетели на твърдяното нарушение, липса на прието решение от СЕМ за налагане на имуществена санкция, липса на дадени задължителни предписания, несправедливост на наложеното наказание, както и липса на извършено нарушение, поради което се иска отмяната на същото, респективно прилагане на маловажност на същото по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

За жалбоподателя, редовно призован се явява процесуален представител, който поддържа жалбата и по същество пледира за уважаване жалбата и отмяна на НП, като се доразвиват съображенията изложени в жалбата и излага, че в случай би се стигнало до цензуриране на езика при използването на експресивен и многоцветен езиков регистър, както и не ставало ясно какво е конкретното нарушение, липсвали доказателства записът по какъв начин е предаден и от кого, респективно дали не са извършвани манипулации по него. Претендират се разноски.

За въззиваемата страна се явява процесуален представител, който оспорва жалбата и по същество пледира за потвърждаване на НП, издадено от председателя на СЕМ, като правилно и законосъобразно, процесното аудиосъдържание било описано подробно в констативната част на акта и

наказателното постановление, като е посочена и законната разпоредба, която е нарушена, без отричане правото на свободно изразяване, залегнало в чл.39, ал.2 от Конституцията на Република България, но не следвало да се води до разпространение на вулгарен език и цинични изрази в едно от най-популярните радиопрограми с национален обхват. Претендират се разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, становищата на страните и направените в жалбата доводи, приема за установено следното:

На 29.11.2019 г. от 06:28 часа до 10:00 часа по програма „Дарик Радио България“ е излъчено сутрешното предаване „Дарик кафе“ с водещи Михаил Дюзев и Иво Райчев. По време на част от предаването гост в същото бил д-р Ненков. Разговорът на водещите и госта бил в неформален стил. Разказвали се истории и шеги, свързани с реални и измислени сексуални преживявания, като е използван вулгарен език, обсъждана е сексуалност, различни сексуални практики и предпочитания. При осъществен мониторинг от страна на свидетеля – инспектор в СЕМ на „Дарик Радио“ установила, че при излъчване на аудиосъдържанието на част от предаването на „Дарик Радио“ по програма на „Дарик Радио“ на посочената дата и в часовия диапазон, че към темите се подхождало с подигравка и цинизъм, използвали се вулгарни думи. Същата цитира част от изразите на водещите, тъй като различавала гласът на госта д-р Ненков, включени в предаването: „В класа на Иванчо пишат децата, Иванчо само зяпа. Отива до него госпожата и казва: Иванчо пиши, няма време, напредва часът. Той казва: „Не мога госпожо, много ме разсейвате“. Така тихичко си говорят да не пречат на другите деца. Тя казва: „Ама как те разсейвам“. Той казва: „Ужасно ви мирише утката“. И жената като се ядосала и ей така зад вратленцето и при директора...“, „И той затваря и казва: „Абе, Георгиева, мийте ги тия утки, бе...“; „Мъжете се раждат между женските крака и прекарват целия си живот да отидат пак там, защо, защо житейска мъдрост, защото у дома е най-хубаво“; „Мани, мани мъжо, ке ме фане един бугарин па ме оножда, оножда три дена.“; „Къде е спермата на спермогенезиса“.

Свидетелката преценила, че е налице нарушение на чл.17, ал.2, във вр. с чл.10, ал.1, т.6 от ЗРТ, а именно доставчикът на медийни услуги „Дарик Радио“ АД е допуснал създаване и предоставяне на разпространение на предаване в нарушение на един от принципите, посочени в чл.10 от ЗРТ: недопускане на предавания, които противоречат на добрите нрави.

Същата на 03.02.2020 г. изпратила покана до изпълнителния директор на „Дарик Радио“ АД за явяване в тридневен срок за съставяне на акт за установяване на административно нарушение. Същата е връчена с обратна разписка на 05.02.2020 г.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №НД-01-2 от 10.02.2020 г. от старши инспектор в СЕМ, оправомощена да съставя АУАН въз основа на Заповед №РД-13-77/12.12.2019

г. на председателя на СЕМ на „Дарик Радио“ АД, за нарушение на чл.17, ал.2, във вр. чл.10, ал.1, т.6 от ЗРТ. АУАН е връчен на 10.02.2020г., т. е. в деня на съставянето му, на пълномощник на изпълнителния директор на „Дарик Радио“ АД, с пълномощно приложено към акта.

Срещу АУАН на 13.02.2020 г. е подадено писмено възражение.

С решение № РД-05-50 от 24.04.2019 г. „за“ председателя на СЕМ е избрана София Владимирова като е допуснато предварително изпълнение на решението.

Въз основа на АУАН №НД-01-2 от 10.02.2020 г. е съставено обжалваното наказателно постановление №РД-10-3/11.03.2020 г. от председателя на СЕМ. Същото е връчено с обратна разписка на 23.03.2020 г.

Приети били от СЕМ с изх. №30-07-35 от 23.06.2010 г. критерии за отграничаване на маловажните случаи при извършено нарушение на ЗРТ или други закони, прилагани от СЕМ. Съгласно същите т.4, е прието, че не са маловажни случаи, независимо от поредността на нарушението от дадено лице, когато са нарушени принципите на осъществяване на дейността на доставчиците на медийни услуги, залегнали в разпоредбите на чл.17, ал.2, във вр. с чл.10, ал.1 от ЗРТ.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от приетите писмени и гласни доказателства, които съдът кредитира като логични и непротиворечиви.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения седемдневен срок, от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, но по същество жалбата е неоснователна, по следните съображения:

На първо място във връзка с изложените възражения за незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление:

Съдът като съобрази съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП № РД -10-3/11.03.2020 г. на председателя на СЕМ намира, че същите са съставени от оправомощени длъжностни лица, в кръга на компетенциите им.

Разпоредбата на чл.10 от ЕКПЧОС урежда едновременно правото на свободно изразяване на мнение и правото на информация. Като това право на свободно изразяване на мнение не е абсолютно и е уредено в ЕКПЧ – чл. 10 и в чл. 39 от Конституцията на Р България. Предвид на особеността на правото на словото, свързана с голямата вероятност от засягане на други ценности, права и интереси, чрез свободното слово, в чл. 10 изрично е посочено, че „ползването на тези свободи е съпроводено със задължения и отговорности“ и упражняването им може да бъде обусловено от процедури, условия, ограничения или санкции. Дали ограничението е пропорционално на

преследваните законни цели, като държавата, в качеството на субект, чиято дейност е създала ограничението, носи тежестта на доказване.

Конституционният съд е този, който има правомощия да преценява пропорционалността (съразмерността), свързана с определяне на границите, в които могат да се упражняват правата, и на пределите, в които се допуска ограничаването им. Този косвен контрол се осъществява при сезиране на същия с искане за прогласяване на противоконституционността на конкретни правни норми. Като в тази насока са следните решения на КС на РБ: № 7 от 4 юни 1996 г. по к. д. № 1 от 1996 г. В тази насока са решения № 7 от 4 юни 1996 г. по к. д. № 1 от 1996 г. и 20 от 14.07.1998 г. на КС на РБ по к. д. № 16/98 г. Медиите, съгласно чл. 40, ал. 1 от Конституцията на Р България следва да бъдат автономни, обществени институции, освободени от опеката на определен държавен орган. По отношение спазването на конституционно гарантираните права на информация и изразяване на мнение е посочено в разпоредбата на чл. 8, ал 1 от ЗРТ, че: „този закон гарантира независимост на радио- и телевизионните оператори и на тяхната дейност от политическа и икономическа намеса.” Основните принципи по отношение функционирането на електронните медии са формулирани в чл. 9 и 10 от ЗРТ. Така например, съгласно чл. 9 създаването на радио- и телевизионни програми в Република България е свободно, не се допуска цензурирането на програмите под каквато и да е форма и се осигурява свобода на приемането и не се ограничават предаването на радио- и телевизионни програми на територията на страната при условията на този закон /при известни ограничения, съгласно ал. 4/. В чл. 10 от ЗРТ са посочени основните правила, от които радио и телевизионните оператори следва да се ръководят при осъществяване на дейността си. Един от тях е този, посочен в т.6, а именно: „недопускане на предавания, които противоречат на добрите нрави”.

В синхрон с принципите, залегнали в разпоредбата на чл. 10 ЕКПЧ е тази на чл. 17 от ЗРТ. В нея се сочи, че радио- и телевизионните оператори носят отговорност за съдържанието на програмите, предоставени от тях за разпространение, като са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл. 10, т.е. на основните принципи, и предавания, внушаващи национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост, възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие, или са насочени към увреждане на физическото, умственото и моралното развитие на малолетните и непълнолетните. Всички тези нормативни изисквания, уреждащи правата и задълженията на операторите, представляват солидна гаранция за упражняването на правото по чл. 10 от Конвенцията, при съответните ограничения. Регулаторните функции по отношение на радиото и телевизията са предоставени със ЗРТ на СЕМ. Чл. 8, ал. 2 от ЗРТ легитимира СЕМ, като специализиран независим орган, който осъществява надзор в предвидените в закона случаи.

В НП са цитирани конкретни реплики на участниците: двамата водещи и техният гост в част от предаването на „Дарик Радио“ по програма на „Дарик Радио“ на посочената дата и в посоченото предаване, които са изцяло възпроизведени от актосъставителя в обстоятелствената част на АУАН и от административнонаказващия орган в обстоятелствената част на наказателното постановление. Тези реплики са съпоставени към приложимото материално право – признаците на състава на нарушението – и е направен извод, че то е извършено. Понятието „добри нрави“ е елемент от обективния състав на нарушението по чл. 17, ал. 2, вр. чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗРТ. Предвид това, че същото няма легална дефиниция следва да се има предвид посоченото в Решение № 7 от 4.VI.1996 г. на Конституционния съд на РБ по конст. дело № 1/96 г., съгласно което публичният морал представлява област, в която са меродавни най-вече националните традиции и култура. Забраната да се накърняват добрите нрави по смисъла на ЗРТ не се свежда само до това да се спазват изискванията за обществено благоприличие, формирани вследствие на традициите на даденото общество, в обществен интерес е добрите нрави да бъдат критерий при формирането на подрастващите. Предвид посоченото в обстоятелствената част на акта и НП както и посоченото в свидетелските показания на актосъставителя следва да се приеме, че аудиосъдържанието на частта от предаването, излъчено в национален ефир, съдържа изключително вулгарни и неприемливи за обществото думи, които не съответстват на общоприети правила за благоприличие. Налице е ефективно накърняване на добрите нрави — допуснато е в публичното пространство от водещите на предаването да изразяват по вулгарен и циничен начин вицове и смешки на сексуална тематика. Не би било налице нарушаване на добрите нрави сами по себе си коментари на сексуална тематика, но преминаването на границата на добрия тон води до пошлост и е неприемливо да бъде излъчено в национален ефир, още повече, че не води нито до информираност по темата, нито до обогатяване на възприятията на слушателите, нито с оглед многократните цинични и вулгарни изрази, които са употребени не води до ефект на забавление. В случая липсват цели, които да са необходими за задоволяване у обществото с така употребения диапазон от думи в тази част от радиопредаването, предмет на обсъждане.

Имуществена санкция от 3000 до 20 000 лв. за нарушение осъществено от доставчиците на медийни услуги на разпоредбата на чл. 17, ал. 2, във вр. с чл. 10, ал. 1, т. 6 от ЗРТ е предвидена в чл. 126, ал. 1 от ЗРТ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следното:

Съдът намира, че от събраните по делото доказателства се установява, че дружеството-жалбоподател е доставчик на медийни услуги. Следва да се посочи, че от събраните по делото доказателства е установено, че е осъществено така описаното словесно и с посочена правна квалификация административно нарушение. Описано е обстоятелствено и пълно

съдържанието на частта от предаването, което е излъчено в национален ефир и което в целостта си е осъществило така визираното административно нарушение. Описано е и по време на какво предаване е излъчено, на коя дата и в какъв времеви диапазон.

Отразеното в акта и НП е обстоятелствено и пълно, съобразено с изискванията на процесуалните и материално-правни норми. Налице е словесно описание на нарушението, което съответства на посочената в акта и НП правна квалификация на същото. Липсата на хипотезата на чл.10, ал.1, т.6 от ЗРТ не води до нарушаване правото на защита на административнонаказаното лице, тъй като изрично словесно се сочи както в акта, така и в процесното НП, че е нарушен принципа: недопускане на предавания които противоречат на добрите нрави. Предвид което дружеството е било наясно срещу какви факти се защитава от съставянето на АУАН. Поради което не може да е налице двусмислие или несъответствие между волята на актосъставителя и административно-наказващия орган относно нарушението, нито между изложеното в АУАН и НП, както и в самите актове. Предвид което не е налице процесуално нарушение от вида на съществениите, а именно такова, което да е нарушило основно право, това на защита на жалбоподателя, тъй като същият се е защитавал срещу съставомерния факт предмет на нарушение.

Следва да се има предвид, че в хода на административнонаказателното производство не е оспорвано аудиосъдържанието, както и начина, по който същото е било приложено за нуждите на административнонаказателното производство. Такива възражения се правят едва по същество от процесуалния представител на дружеството-жалбоподател, като не е поискано възпроизвеждане на приложения диск в хода на съдебното следствие.

Не на последно място в НП се излага аргументи и по направените възражения срещу АУАН, в съответствие с изискванията на чл.52, ал.4 от ЗАНН, като са изложени подробни съображения защо не се приемат (л.7 от НП), както и защо не се приема случая за маловажен.

По изложените съображения настоящият съдебен състав счита, че при издаването на процесното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и нарушения на материалния закон.

Наложена е от административно-наказващия орган санкция за осъщественото от жалбоподателя нарушение, като се касае за имуществена такава, тъй като се касае за обективна безвиновна отговорност, доколкото лицето е действало в качеството на АД, т.е. същото е юридическо лице.

При преценка на всички обстоятелства във връзка с конкретното нарушение и като взе предвид изискванията, посочени в разпоредбата на чл.27, ал.2 от ЗАНН, при преценка на конкретния размер на административното наказание намира, че определения в наказателното постановление размер на имуществена санкция над минималния предвиден в закона размер, конкретно

е наложена санкция в размер на 5000 (пет хиляди лева) лв. е съобразно изискванията на закона, а именно тежестта на конкретното административно нарушение, като същият е в долната граница на санкцията. Като съдът счита, че по този начин е спазена разпоредбата на чл.27, ал.1 и ал.2 от ЗАНН и с така наложеното административно наказание ще бъдат постигнати целите на административното наказване посочени в чл.12 от ЗАНН.

Не се констатираха основания за приемане на случая като маловажен такъв по смисъла на чл.28 от ЗАНН, поради следното:

Не са налице основания за прилагане разпоредбата на чл.28 от ЗАНН предвид степента на обществена опасност на конкретното нарушение, която не е ниска, с оглед факта, че се касае за национален медиен доставчик, чийто териториален обхват е на територията на цялата страна и многобройността на употребените по време на предаването неприемливи с оглед нарушаване на добрите нрави цинични и вулгарни изрази.

Предвид което правилно не е приложен института на маловажност и е налице мотивировка в тази насока в процесното НП.

Ето защо съдът приема, че наказателното постановление следва да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно.

С оглед изхода на производството претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на разноски се явява основателна. Същата се е представлявала от юриконсулт на СЕМ, който се е явил в проведеното съдебно заседание, но самото дело се преценя, че не е такова с фактическа и правна сложност, приключило е в едно съдебно заседание, поради което съгласно чл.63, ал.5, във вр. с ал.3 от ЗАНН, във вр. с чл.37, ал.1 от ЗПП и чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определи размер на юриконсултско възнаграждение от 90 (деветдесет лева) лв. за процесуалното представителство пред въззивната инстанция по делото.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №РД-10-3/11.03.2020 г. на председателя на СЕМ, с което на „ДАРИК РАДИО“ АД, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ №82, представлявано от изпълнителния директор Радосвет Радев, с което за нарушение по чл.17, ал.2, във вр. с чл.10, ал.1, т.6 от ЗРТ на основание чл.126, ал.1, във вр. с чл.127, ал.2 от ЗРТ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 (пет хиляди лева) лв., като законосъобразно.

ОСЪЖДА „ДАРИК РАДИО“ АД да заплати в полза на СЕМ сумата от 90 (деветдесет лева) лв., представляващо юриконсултско възнаграждение за процесуалното им представителство пред СРС по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията предвидени в НПК по реда на глава XII от АПК в 14-дневен срок от съобщаването на страните, че е изготвено.

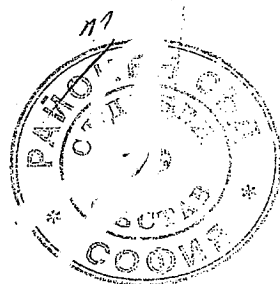
Районен съдия:

С. Георгиева

18.12.2020

РАЙОНЕН СЪД
СОФИЯ

24/10/2020

84

РЕШЕНИЕ

№ 4370

гр. София, г. 18.12.2020г

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева
ЧЛЕНОВЕ: Николай Ангелов
Силвия Житарска

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10465** по описа за **2020** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от „ДАРИК РАДИО“ АД, ЕИК:831476119 срещу Решение №173369 от 11.08.2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 19-и състав, постановено по н.а.х.д. № 4973/2020г., с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № РД-10-3/11.03.2020г. на председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което за нарушение по чл.17, ал.2, във вр. с чл.10, ал.1, т.6 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) на основание чл.126, ал.1, във вр. с чл.127, ал. 2 от ЗРТ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв.

С жалбата се релевират възражения за неправилност на решението на СРС поради неправилно приложение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК. Касаторът твърди, че както в АУАН, така и в НП не са посочени кои конкретно законови разпоредби за нарушени. Сочи още, че районният съд не е обсъдил доводите, че АУАН и НП са постановени в противоречие с чл. 18 от ЗАНН. Счита за неправилен извода на съда за доказаност на твърдяното от АНО нарушение, както и че не е обсъден довода, че няма свидетели на извършването му. Изтъква още, че АНО не е дал задължителни предписания на дружеството, което е в нарушение на чл. 23, ал. 1, т. 1 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност. Счита, че наложеното наказание е явно несправедливо, както и че са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Моли съда за отмяна на съдебния акт и потвърденото НП. Алтернативно се иска намаляване на наложената санкция до

законоустановения минимум. Претендират се направените по делото разноски.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. която поддържа касационната жалба. Представя писмени бележки.

Ответникът – СЕМ в проведеното по делото съдебно заседание не се представлява. Представени са писмени бележки от юрк. , с които изразява искане въззивното решение да бъде оставено в сила. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба следва да се отхвърли, а решението на СРС следва да бъде потвърдено. Моли съда да не намалява размера на наложената санкция от 5000 лв., като счита същата за справедлива по смисъла на чл. 127, ал.2 от ЗРТ.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

СРС е възприел фактическа обстановка, която съответства на събраните писмени и гласни доказателства. Съдът е приел, че на 29.11.2019 г. от 06:28 часа до 10:00 часа по програма „Дарик Радио България“ е излъчено сутрешното предаване „Дарик кафе“ с водещи Михаил Дюзев и Иво Райчев. По време на част от предаването гост в същото бил д-р Ненков. Разговорът на водещите и госта бил в неформален стил. Разказвали се истории и шеги, свързани с реални и измислени сексуални преживявания, като е използван вулгарен език, обсъждана е сексуалност, различни сексуални практики и предпочитания. При осъществен мониторинг от страна на свидетеля Илиева – инспектор в СЕМ на „Дарик Радио“ установила, че при излъчване на аудиосъдържанието на част от предаването на „Дарик Радио“ по програма на „Дарик Радио“ на посочената дата и в часовия диапазон, че към темите се подхождало с подигравка и цинизъм, използвали се вулгарни думи. Същата цитира част от изразите на водещите, тъй като различавала гласът на госта д-р Ненков, включени в предаването: „В класа на Иванчо пишат децата, Иванчо само зяпа. Отива до него госпожата и казва: И. пиши, няма време, напредва часът. Той казва: „Не мога госпожо, много ме разсейвате“. Така тихичко си говорят да не пречат на другите деца. Тя казва: „Ама как те разсейвам“. Той казва: „Ужасно ви мирише утката“. И жената като се ядосала и ей така зад вратленцето и при директора...“, „И той затваря и казва: „Абе, Георгиева, мийте ги тия утки, бе...“; „Мъжете се раждат между женските крака и прекарват целия си живот да отидат пак там, защо, защо житейска мъдрост, защото у дома е най-хубаво“; „Мани, мани мъжо, ке ме фане един бугарин па ме оножда, оножда три дена.“; „Къде е спермата на спермогенезиса“.

Свидетелката преценила, че е налице нарушение на чл.17, ал.2, във вр. с чл.10, ал.1, т.6 от З., а именно доставчикът на медийни услуги „ДАРИК РАДИО“ АД е допуснал създаване и предоставяне на разпространение

на предаване в нарушение на един от принципите, посочени в чл.10 от ЗРТ: недопускане на предавания, които противоречат на добрите нрави. Същата на 03.02.2020г. изпратила покана до изпълнителния директор на „ДАРИК РАДИО“ АД за явяване в тридневен срок за съставяне на акт за установяване на административно нарушение. Същата е връчена с обратна разписка на 05.02.2020 г.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №НД-01-2 от 10.02.2020 г. от старши инспектор в СЕМ, оправомощена да съставя АУАН въз основа на Заповед №РД-13-77/12.12.2019 г. на председателя на СЕМ на „ДАРИК РАДИО“ АД за нарушение на чл.17, ал. 2, във вр. чл.10, ал.1, т.6 от ЗРТ. АУАН е връчен на 10.02.2020г. Срещу АУАН на 13.02.2020 г. е подадено писмено възражение. Въз основа на АУАН №НД-01-2 от 10.02.2020 г. е съставено процесното НП.

За да потвърди процесното НП, СРС е приел, че при издаването на АУАН и НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и съдържат всички реквизити, изискуеми от ЗАНН, както и че са спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН. По същество на спора е прието, че нарушението е безспорно доказано от обективна и субективна страна, квалифицирано е правилно от наказващия орган. Достигнал е до извод, че правило е определен размера на наложената санкция, както и че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Така постановеното решение е правилно.

СРС е събрал необходимите и относими доказателства, като в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав изцяло споделя.

От приложените по делото доказателства се установява, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл.17 ал.2, вр.чл.10 ал.1 т.6 от ЗРТ. Съгласно разпоредбата на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ, доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл. 10 и предавания, внушаващи национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост, възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие, или на предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно критериите по чл. 32, ал. 5 от ЗРТ. В чл. 10, ал. 1 т. 6 от ЗРТ е посочено, че при осъществяването на своята дейност доставчиците на медийни услуги се ръководят от определени принципи, в това число недопускане на предавания, които противоречат на добрите нрави, особено ако съдържат порнография, възхваляват или оневиняват жестокост или насилие или подбуждат към ненавист въз основа на расов, полов, религиозен или национален признак.

Първоинстанционният съд задълбочено и в детайли е анализирал изразите на водещите по време на предаването „Дарик кафе“, като изводите му, че те противоречат на добрите нрави се споделят от настоящата касационна инстанция и не следва да бъдат повтаряни.

Настоящият съдебен състав счита, че АУАН и НП съдържат задължителните реквизити по чл. 42, т.5 и чл. 57, ал. 1, т.6 от ЗАНН, а именно – правилно е посочена законовата разпоредба, която е нарушена. Изпълнителното деяние се изразява в недопускане разпространението на

предавания в нарушение на посочения в чл. 10, ал.1, т.6 принцип. Правото на защита на административнонаказаното лице не е ограничено, тъй като то не е възпрепятствано да разбере за кое точно негово деяние е наложено административното наказание, а възражението на касатора относно приложение на чл.18 ЗАНН се явява неоснователно.

Неоснователно е твърдението на касатора, че твърдяното нарушение не е подкрепено с годни доказателства. При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

В проведеното по делото пред въззивния съд в съдебно заседание, след даване ход на делото по същество, процесуалният представител на дружеството е оспорил, че записът (аудиосъдържанието) е събран по надлежен ред и че същият е достоверен. Съгласно чл. 294, ал. 2 във вр. с чл. 317 от НПК съдът ще прекрати съдебните прения и ще възобнови съдебното следствие, ако се направят искания за нови съдебно следствени действия и те се приемат за основателни. Очевидно, съдът не е счел искането на защитата за основателно, като е изтъкнал, че такива възражения са направени едва по същество, както и че не е поискано възпроизвеждане на приложения диск в хода на съдебното следствие. Настоящият съдебен състав счита, че СРС е изяснил всички важни обстоятелства във връзка с неговото задължение, произтичащо от разпоредбите на чл. 13 и чл. 107 от НПК, поради което правилно е счел за неоснователно така направеното оспорване. Показанията на разпитания свидетел – актосъставителят правилно логични и непротиворечиви. Същите напълно съвпадат и при съпоставка с останалите материали в рамките на доказателствената съвкупност съдът правилно е преценил, че достатъчно убедително се потвърждават извършеното нарушение.

Настоящият касационен състав счита за неоснователен доводът на касатора, че липсват свидетели на установяване на нарушението. АУАН №НД-01-2 от 10.02.2020 г. е съставен в присъствието на двама свидетели –
и като същите са го подписали.
Спазени са изискванията на чл. 42, т.7 от ЗАНН като са посочени имената и точните адреси свидетелите.

Неоснователно е също така оплакването, съдържащо се в касационната жалба за допуснато нарушение по чл. 23, ал.1, т.1 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност, изразяващо се според касатора в това, че като е констатирал нарушаване на нормативните изисквания, контролиращият орган е следвало да определи ясни критерии кога свободното изразяване на гост в предаване би засегнало принципа за добрите нрави. С оглед вида на извършеното нарушение и вида на действията по извършването, несъмнено не биха могли да се предприемат действия подобни на описаните по чл. 23, ал. 1, т. 1 от закона. Действията, които действително са били предприето са тези по чл. 23, ал. 1, т. 5 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност, изразяващи се в даване ход на производството по административно наказание.

Неоснователно е искането на касатора за намаляване размера на така наложената от АНО санкция. За вмененото нарушение, извършено от юридическо лице е предвидена имуществена санкция от 3000 до 20 000 лева. В настоящия случай същата не е в законоустановения минимум, но е в размер близък до долния праг на посочения от законодателя диапазон, поради което не следва да бъде редуциран. Следва да бъде отбелязано, че ролята на медиите при формирането на общественото мнение и особено при формирането на морални ценности у подрастващите е огромна. Наред с това, както изрично е посочено в процесното НП и настоящият състав изцяло споделя – програма „Дарик радио България“ достига до неограничен брой слушатели и безспорно същата се ползва с високо доверие и слушаемост от много години, поради което наложената санкция в размер на 5000 лева е съобразена с тежестта на конкретния случай и би постигнала целта на наказанието по смисъла на чл. 12 от ЗАНН. Както АНО, така и въззивният съд са изложили подробни мотиви досежно налагането на така определения размер на санкцията, поради което наведените от касатора оплаквания в тази насока са неоснователни.

Неоснователни са наведените от касатора доводи за маловажност на случая. Случаят не може да се определи като маловажен. Конкретното административно нарушение не представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от този вид, поради което е налице неприложимост на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

Предвид гореизложеното касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 НПК за неговата отмяна.

С оглед изхода и своевременно направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143 и чл. 144 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, на касатора следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Воден от горното, Административен съд - София град, XVI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №173369 от 11.08.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-и състав, постановено по НАХД № 4973/2020г.

ОСЪЖДА „ДАРИК РАДИО“ АД, ЕИК:831476119 да заплати на Съвета за електронни медии съдебни разноски по делото в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.